

קייג:

עין משפט
גר מצוה

כא א מתי' פירד' שס' הלל' ד' קמג' שס' טושי' א"ח' ס"י' זו' ספיק' א':
בב ב' מתי' שס' הלל' א' קמג' שס' טושי' א"ח' ס"י' זו' ספיק' א':
בג ג' (מתי') קמג' שס' טושי' א"ח' ס"י' זו' ספיק' ג':
בד ד' (מתי') שס' הלל' ד' טושי' שס' ספיק' א':
בה ה' טושי' שס' ספיק' א' כנתי':

תורה אור השלם

1 וְיִחְזַק לָךְ הַיָּמָּה שֶׁ
עַל פִּי הָאֱלֹהִים אֵשׁ
בְּרָכָה בְּרַחֵם וְעַד עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִחְזְקוּ מִן הָאָרֶץ
יִשְׁאָר כִּי לֹא נִאֶסֶר לָךְ
בְּחֶבֶד: בְּרֵאשִׁית 1
וְרִחֲמֵם וְסֶכֶת וְשֹׁמֵת
שֶׁמֶחֱזִיק בְּכִיף חֲדָדָה
אֶל תְּחִלָּה לֵאמֹר עַד כִּלְיוֹ
לִבְלֵל הַלְלוּתָהּ: 13 ו
לְךָ חֶלֶק רִיבּוֹם שֶׁ
נִדְוַע לְצִדִּיק וְיִשָּׁה לְקֹץ
סִפִּי 1
וְחֲדָר הַגֶּן וְחֶשֶׁב כֻּלָּם
אֵשׁ צֹלָחַת מִתְחַלֶּה:
רוח 1
5 יִחַמֵּם לִי שְׁמֹאלִי לֵךְ
שֶׁכֶּת וְהָיָה אִי יִקְרָא אֵלַיִךְ
וְאֶמְרָה רִבִּי כִּי שִׁמְעַ
עֲבֹר וְלֵךְ שְׁמֹאלִי וְיִשָּׁב
בְּמִסְכָּה: סִפִּי א 1
וְיִבֹא יְיָ וְיִחְבֹּץ הָאָרֶץ
כְּפֶנֶס כְּפֶנֶס וְיִשָּׁב הָאָרֶץ
וְיִבֹא אֲדָמָה שְׁמֹאלִי
רִבִּי כִי שִׁמְעַ עֲבֹר:

[illegible]

שמואל ב' י"ח
לכן תשלח ואדון יי
עבארת במשטמיו רוח
ותחת כבוד יקד יקד כיקוד
אשה ישעיהו י' טז

לעזי רש"י

ארזיל"א, חומר, טיין.

רַב נָסִים גָּאֵר

[illegible]

ואלו קשרים פרק חמשה עשר שבת

על כגון מקח וממכר והשכירות: הרד"ק מוסיף: להרהר בלבו כך וכך יניחונו אני כריך להוציא על ועקר ממד זה להניח ללד זה: קודם שפעקר שניה. שאין רחבה יותר מכדי פסיעה ורגלו אחת ללד זה וקודם שגחה ראשונה: אסור. לקסין: ליקח. למקום שהאמה כלה שם: לעצור. יסורו נמים: שפיר דמי. ללגלג: מהו לפסוע פסיעה גסה. מי עבר משום מעשות דרכך (ישעיה נח).

פסיעה גסס יוחר זמחה פסיעה
 ציונית אמה: פרוש דבי שמש.
 השותה מין של קידוש גללי שמתו:
 מסו ללכול אדמה. ארז"ל בלע"ז. מי
 גזר דה שמוס שיקית סמינס ששאר
 רפואה: אר לו סייא מלקס. מביא
 לידי מויל: מבער פלפוליס. שמוס
 בגולה: שקליס ורמשיס הא ודאי
 אסמחויי אסמחוי. ולא נעשו פער:
 אלל כיון דמלקי. גזר דה שמוס
 אוכל קציס ורמשיס: קדויל מיל
 סחלא. נקלטו השחלים בלדמה וגדלו
 במי ונעשו גללי ומת: שמוסוי.
 דמחיי חתם אלל שמוסוי חתם

שפיר דמי אלא כדבעא מיניה ר' מר' יע' פסיעה גסה בשבת "א"ל וכי בחול מי ה' נוטלת ¹² אחד מחמש מאות ממאור עיניו דבי שמי' בעא מיניה ר' מר' ישמעאל שבת א"ל וכי בחול מי הותרה שאני אומר לקה ¹³ אמר ר' אמי כל האוכל מעפרה של וי"א כאילו אוכל שקצים ורמשים דכתיב ישי לקיש ¹⁴ למה נקרא שמה שנער שכל מתי למה נקרא שמה מצולה שכל "מתי מבול שקצים ורמשים והא ודאי איתמחויי איתמחון

בן דהא הוא גברא דאכל "גרנישתא ואכל ומית" וירחצת וסכת ושמת שמלותיך א"ר נתן לחכם ויחכם עוד אמר רבי אלעזר זו גורת דאילו נעמי קאמרה לה וירחצת וסכת וירחצת דאילו כתיב יתורד הנצור והדר תה שמואל דאילו עלי קאמר ליה "שכב יברך ה' כי שומע עבדך ואילו בדיד" כתיב גם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר ה' יתלך ותבא ותלקט בשדה אמר רבי באת עד שמצאה בני אדם המתהגגין לילך על הקוצרים למי הנערה הזאת וכי דרכו אלעזר דבר חכמה (ו) ראה בה שני שבלין תמה כמתניתא תנא דבר צניעות ראה בה "וכה תרבקין עם נערותי וכי דרכו של אלעזר כיון דהוא "ותשק ערפה לחמותה ורות בה "ויאמר לה בועז לעת האוכל גשי עתידה מלכות בית דוד לצאת ממך דכתיב דוד דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי אדני הלוים "ותבטלת פתך בחומוך א"ר אלעזר שמואל בר נחמני אמר רמו רמו לא עתיד

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נביא מדבורך של חל
דבר דבור אקור: (ג) שם
איתמחתי איתמחתי אלא כיון:
(ד) שם אחר ר' אליעזר דבר
חכמה. ר"ב פירש דבר הלכה
יכן איתא בפרק בנחלא דגדה
דף סט ע"ג שלשה דברי
חכמה ומחשבה הלכה: (ה) שם
דרכו של נבון (לדבר) חכמה
ונביא מלא לדבר:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

דיבור שאסור בשבת
מפניו בשבת שואל אדם
מחבירו: ודאי זייד אסור אצל
ראשיתו? א"ר אמר: אסור
בר' הונא אידהיא לא
מורכב. והיכא דלא ניתא
ליה לאקומו? דלא לאשוי'
הילוכא, ולא ניתא ליה
למכורא במא, דלא ליתמי'
מאני? ואני ליתי' כחיתא,
קפין ליה לאמת המים
ושוין אלא אוקימנא על
יהא הילוכא של שבת
כהילוכא של חול, אלא דרס'
שינוי גבול ראשונה קודם
שתיקע שנייה, ולא יהא
מנהגו שבתו שפסולתו
גמט בשבת.

ד' מיתות (דף נג) תניא אבא יוסי בן (ראסי) (דוסתאי) אומר ב' חוטין של אש יצאו מבית קודש הקדשים ונחלקו לד', ונכנסו כ' בחוטמו של זה ויב' בחוטמו של זה וישרפו, והכתוב ויקרא י ותאכל אותם, אותם ולא בגדיהם, משנחת לה בסנהדרין כפרק

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones